

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/230/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212200328
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3212200328.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa C., IČO: XX XXX XXX, so sídlom V. X, I., zastúpeného J., IČO: XX XXX XXX, so sídlom V. X, I. proti odporcovi L. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX, I., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu F., IČO: XX XXX XXX, so sídlom D., S. XX, právne zastúpený O. P. A., advokátom, so sídlom D., S. I. X, o zaplatenie 239,39 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 3C/35/2012-58 zo dňa 31. mája 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka na strane odporcu z r u š u
j e a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd svojím uznesením zastavil konanie v dôsledku späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 9,87 Eur prostredníctvom Daňového úradu I. podľa § 11 ods. 3, 4, 6 zákona č. 71/1992 Zb. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal, náhradu trov konania nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. O náhrade trov konania rozhodoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Zohľadnil, že úspešnému odporcovi nevznikli žiadne trovy konania. Pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka na strane odporcu použil ust. § 150 ods. 1 O.s.p. Vykonaním šetrení (lustráciou) zistil, že pred samotným okresným súdom spoločnosť vedľajšieho účastníka na strane odporcu podala niekoľko obdobných podaní (návrhov) na súd. Konštatoval, že z listín predložených vedľajším účastníkom na strane odporcu, a to najmä zo samotného návrhu občianskeho združenia a jeho podania, na ktorý bolo toto združenie zriadené, je zrejmé, že vedľajší účastník disponuje príslušným aparátom a znalosťami pre výkon tejto svojej a pre ňu bežnej agendy, ako je napr. podávanie návrhov a vykonávanie úkonov v súdnom konaní. Vyslovil preto názor, že neplatí téza, že odmena za zastupovanie advokátom v civilnom konaní je sama o sebe a vždy trovami potrebnými k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva. Nakoľko trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu považoval za neúčelné, keďže mu nič nebránilo v tom, aby hájil práva odporcu v konaní pred súdom sám a nie prostredníctvom splnomocneného advokáta, vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu uplatnené trovy právneho zastúpenia nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie vedľajší účastník, ktoré na výzvu prvostupňového súdu doplnil podaním zo dňa 27.06.2012. Žiadal, aby odvolací súd vedľajšiemu účastníkovi priznal právo na náhradu trov konania. Tvrdil, že trovy konania zo strany vedľajšieho účastníka boli jednoznačne účelne vynaložené, a preto vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania. S poukazom na rozhodovaciu činnosť súdov uviedol, že pojem účelný je nutné chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, pred nadbytočnými, či nadmernými nákladmi. V danom prípade išlo o trovy právneho zastúpenia, ktoré bezprostredne súviseli s konaním. Vedľajší účastník svoje právne a skutkové posúdenie prípadu vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patril a v dôsledku ktorého pre neúspech vo veci navrhovateľ berie späť návrh na začatie konania, preto nie je tento úkon ani nadbytočným. Tento úkon nebol ani nadmerný, nakoľko uplatnená hodnota trov konania nedosahuje ani 10 % z predmetu nároku.

Z týchto podstatných dôvodov treba považovať trovy právneho zastúpenia za nanajvýš účelné, aj s prihliadnutím na charakter procesu, v ktorom vznikli, a ktorý sa vyznačuje prvkami kontradiktórnosti. Vo svojich podaniach podáva podrobnú analýzu súdnych rozhodnutí, v ktorých sa sudy zaoberali trovami vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník pre prípad, pokiaľ sa súd nestotožní s jeho argumentáciou, navrhol, aby súd podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. prerušil toto konanie a obrátil sa na Súdny dvor Európskej únie s prejudiciálnymi otázkami, ktoré vo svojom odvolaní špecifikoval.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Uplatnil trovy odvolacieho konania. Vo svojom vyjadrení sa stotožnil s rozhodnutím súdu, ktorým nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania s poukazom na to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Cieľom združenia je ochrana spotrebiteľov a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Navrhovateľ nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Navrhovateľ spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom s poukazom na to, že v danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Uviedol, že v danom prípade možno konštatovať, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne. Zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. Vyslovil názor, že ustanovenia Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ nevyklúčujú, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Vo svojom vyjadrení citoval právne názory vyslovené v iných rozhodnutiach súdov SR na rozhodovanie o trovách konania.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. h), ods. 2 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým prvostupňový súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal. Uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi vo výroku o zastavení konania, vo výroku o vrátení časti súdneho poplatku a vo výroku, ktorým odporcovi nebola priznaná náhrada trov konania. V tejto časti uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo (§ 142 ods. 2 O.s.p.). V zmysle citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. má navrhovateľ vo veci plný úspech vtedy, keď súd vyhovie jeho žalobe v plnom rozsahu. Odporca má vo veci plný úspech vtedy, keď súd žalobu v plnom rozsahu zamietne.

V prípade, ak konanie bolo zastavené (napríklad z dôvodu späťvzatia žalobného návrhu), súd prihliadne na to, či a kto zaviniť, že k zastaveniu muselo dôjsť. Najprv teda posúdi otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie je treba posúdiť výlučne z procesného hľadiska, teda podľa procesného výsledku. Tam, kde zastavenie konania bolo účastníkom zavinené, súd prizná ostatným účastníkom náhradu nákladov konania, ktoré v konaní účelne vynaložili na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. Ak je dôvodom zastavenia konania späťvzatie návrhu, navrhovateľ nezaviniť zastavenie konania, ak vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, pre správanie sa odporcu. Tak je tomu najmä v prípade, keď odporca po začatí konania uspokojí nárok navrhovateľa. V takomto prípade má navrhovateľ právo, aby mu odporca nahradil trovy konania, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva. Len

ak nie je daný dôvod na postup podľa § 146 ods. 2 O.s.p., platí, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené (§ 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.).

V preskúmvanej veci sa okresný súd uvedenými výkladovými hľadiskami neriadil. V dôsledku nerešpektovania vzniknutej procesnej situácie, t. j. že konanie bolo zastavené pre späťvzatie žalobného návrhu navrhovateľom, nesprávne rozhodoval o trovách konania podľa zásady plného úspechu v spore, vyplývajúcej z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., hoci mal správne rozhodovať o trovách konania podľa ust. § 146 O.s.p.

So zreteľom na uvedené krajský súd uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nebola priznaná náhrada trov konania zrušil a v rozsahu tohto zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .